

Hle, čas uplývá

Vážně ♩ = 76–84

1. Hle, čas u - plý - vá, ó, jak má - lo ho zby - vá, by
 2. Plň své po - slá - ní, ať tě jak - ko - li tí - ží, přec
 3. Hle, jsi po - že - hnán příz - ní na - še - ho Pá - na, což
 4. Jen dál pev - ně stůj, Sa - tan zkou - ší tvou ví - ru, chce

ra - dost - nou zvěst mo - hl znát vše - chen svět. Tak po - spí - chej,
 ná - sle - duj Kri - sta, je tvým pří - te - lem. Vždyť sou - že - ní
 ne - dá ti sí - lu i zlé pře - ko - nat? Vždyť všem věr - ným
 zma - řit tvou prá - ci, neb tvůj ú - kol zná. Ve svých stras - tech

Sva - tý, nechť ší - ří se zprá - va: nuž kaj - te se, krá - lov - ství
 tvé - mu již ko - nec se blí - ží, pak žít v slá - vě mů - žeš se
 Sva - tím je ú - mlu - va dá - na: je Bůh s an - dě - ly bu - de
 po - mní na Kní - že - te mí - ru, věz, ru - ka Je - ho bu - de

Bo - ží jde vpřed. Nuž kaj - te se, krá - lov - ství Bo - ží jde vpřed.
 Spa - si - te - lem. Pak žít v slá - vě mů - žeš se Spa - si - te - lem.
 ko - ru - no - vat. Je Bůh s an - dě - ly bu - de ko - ru - no - vat.
 vždy ví - těz - ná. Věz, ru - ka Je - ho bu - de vždy ví - těz - ná.